

Følgen heraf kan oplyses ved dette Eksempel: En ung Arbejderfamilie bygger sig et lille Hus paa Landet, hvis Stueetages indvendige Maal er under den afgiftspligtige Størrelse, hvorfor Stedet fritages for Bygningsafgift.

Med Aarene vokser Familien, og der indrettes da et lille afgiftsfrit Loftværelse i Gablen. Hvis man, naar dettes Kvadratindhold sammenlægges med Stuens, kommer op over det afgiftsfri Kvadratmaal, saa bliver derved hele Huset afgiftspligtigt i Henhold til Generaldirektoratets Skrivelse af 3dje Januar 1891. Afgiften maa svares af Husets udbvendige Maal; thi al Bygningsafgift svares af udbvendigt Maal.

Det afgiftsfri Værelse berøver fuldstændig vedkommende Nydelser af de Fordele, der ere hjemlede ved Lov af 14de April 1893, § 2, men det bliver dog ikke selv afgiftspligtigt.

Dette kan næppe have været Lovens Mening; det synes ganske urimeligt at tage noget, som aldrig har været afgiftspligtigt, som altsaa burde holdes helt ude overalt, hvor der er Tale om Bygningsafgift, med i Beregningen af det afgiftsfri Kvadratindhold efter Lov af 24de April 1893. Det strider ogsaa direkte mod Ordene i § 29 i Lov af 1ste Oktober 1802, der udtrykkelig siger, at saadanne Loftværelser „tages ikke med i Beregning“.

Det er muligt, at man ved Domstolenes Hjælp kunde faa Generaldirektoratets Fortolkning omstødt; men det drejer sig her om Smaalejligheder, som bebos af ubemidlede Folk, der ikke altid vide Bæst, og selv om de synes, det er uløbligt, at Afgiften aftræves dem, saa betale de dog hellere det forholdsviis ringe aarlige Beløb, end de indsætte sig for en vidtløftig Proces' store Udgifter og Bryderier. Det er derfor at tilraade, at man ved en ny, klarere Lovbestemmelse fastsaaer den rigtige Mening med Lov af 16de April 1873, §§ 3 og 6, og Lov af 14de April 1893, da det nu kan gøres uden Udgift og Ulejlighed for nogen.

Ad 4. Den Mand, der har sit Lager i en isoleret Bygning, slipper i Henhold til § 31 og § 32 i Lov af 1ste Oktober 1802 med en betydeligt lavere Bygningsafgift end den, hvis Lagerbygning ved en Dør eller en lukket Gang staar i Forbindelse med hans Værksted, Kontor, Butik eller Beboelse.

Men hvad det burde komme an paa, er den Anvendelse, hvortil Bygningen er bestemt, ikke den rent tilfældige Omstændighed, om der er en Dør deri, som fører ind til et Lokale af en helt anden Bestaendighed, eller om der ikke er en saadan Dør. En saadan Tilfældighed burde ikke have Indflydelse paa Afgiftens Størrelse.

Til at raade Bod herpaa sigter Uendlingsforslag Nr. 4.

Det er højst uheldigt, at det hænder, at der paalægges Folk Bygningsafgift, uden at de selv ved noget deraf, idet Opmaalningen finder Sted uden nogen forudgaaet Meddelelse. Det anses dog ikke for nødvendigt at foreslaa nogen Lovbestemmelse for at raade Bod herpaa, da dette kan ske gennem administrativ Foranstaltning.

Der har i Udvalget været Enighed om, at Bygningsafgiften er en uheldig Stat. Da der paa nærværende Tidspunkt ikke kan være Tale om dens Afstæffelse, havde man ønsket at faa hele Lovgivningen angaaende Bygningsafgift revideret, og ny, mere tidssvarende og først og fremmest overstueligere Regler indførte. Det har stor Betydning for Befolkningen at kende de Love, i Henhold til hvilke de beskattes. Det er Statens Pligt at gøre disse Love let tilgængelige og forståelige for Borgerne; men det er Lovene for Bygningsafgiftens Opkrævning ikke.

De herom gældende Regler danne et mægtigt Raas, Sans for sømmelig Orden i Statsstyrelsen synes at kræve, at dette bliver simplificeret.